

صحیفة الزهراء علیہ السلام

[183] (47) دعای آن حضرت در روز قیامت برای بر طرف شدن عذاب از دوستانش از امام باقر (علیه السلام) روایت شده که فرمود: حضرت فاطمه (علیها السلام) لحظه ای در کنار جهنم توقف می کند - در آن روز در پیشانی هر کس ایمان و کفر او نقش بسته است - فرمان داده می شود که مؤمنی که بسیار گناه کرده را به جهنم بیندازند، آن حضرت در پیشانی او محبت و دل بستگی او را بخاندان پیامبر می بیند، و می گوید: ای پروردگار من وای مولایم ! مرا فاطمه نامیدی، و دوستدارانم و دوستداران فرزندانم را بوسیله من از آتش رها نیدی، و وعده تو حق است و تو خلف وعده نمی کنی. آنگاه خداوند می فرماید: ای فاطمه راست گفتی، من تو را فاطمه نامیدم، و هر که تو را دوست داشته باشد و از تو پیروی کند، و فرزندان را دوست داشته و از آنان پیروی نماید، را از آتش جهنم بازداشته ام، و وعده من حق است، و من خلف وعده نمی کنم - تا آنجا که فرماید: - پس روی چهره هر که ایمان را دیدی، دست او را گرفته و داخل بهشت گردان.
